

PROF. DR. SC. LIVIJO BALARIN
[1930. – 2025.]

Dana 6. ožujka 2025. preminuo je prof. dr. sc. Livijo Balarin, dr. med. Bio je omiljeni pedijatar, dragi profesor i kolega te nadasve dobar čovjek koji je ostavio neizbrisiv trag u hrvatskoj pedijatriji.

Rođen je 23. lipnja 1930. u Korčuli. Osnovnu školu i nižu gimnaziju s malom maturom završio je u Korčuli. Školovanje mu prekidaju zbivanja u Drugom svjetskom ratu te je Višu gimnaziju započeo pohađati u Splitu, potom prelazi u gimnaziju u Sinj radi smještaja u đачkom domu. U Sinju je položio tadašnji ispit zrelosti 1950. godine. Medicinski fakultet upisao je u akademskoj godini 1950./1951., a diplomirao je 1956. godine. Obvezni liječnički staž obavio je u Općoj bolnici u Splitu. Kratko privremeno radi u Korčuli, da bi krajem ožujka 1958. godine dobio stalno radno mjesto u Domu zdravlja Sinj, gdje radi u dječjem dispanzeru. Bio je prvi liječnik novoga dječjeg dispanzera u Sinju koji je osnovan godinu dana ranije sredstvima UNICEF-a, a u njemu su do njegovog dolaska naizmjenično radili liječnici Doma zdravlja Sinj. Sinj je tada bio siromašna općina, niskoga zdravstvenog standarda, što je vidljivo i iz podatka da je u vrijeme njegovog dolaska smrtnost dojenčadi bila oko 80%. Jedan od najčešćih uzroka smrtnosti tada su bili teški proljevi dojenčadi. Pokrenuo je niz aktivnosti zdravstvenog prosvjeđivanja, prevencije i pravovremenog liječenja. Prve godine rada u Dječjem dispanzeru u Sinju susreće slučajeve tuberkuloznog meningitisa, što ga je potaklo da uvede i prvo redovito besežiranje u rodilištima u Dalmaciji. Organizira i provodi sustavno cijepljenje u dojenčadi i djece, zajedno s higijensko-epidemiološkom službom. Njegovi radovi iz tog vremena spominju podatak da se u Sinju do 1958. godine epidemija pertussisa javljala svake dvije godine, a da je od provođenja sustavnog cijepljenja nije više bilo. Epidemija difterije 1962. godine bila je prisutna u susjednim općinama poput Imotskog i Trilja, a među djecom u Sinju nije se pojavila, što je nesumnjivo bila posljedica uspješnog provođenja cijepljenja. Kada je nakon pet godina odlazio iz Sinja na specijalizaciju iz pedijatrije u bolnicu u Splitu, smrtnost dojenčadi u Cetinskoj krajini drastično je pala na tada zadovoljavajućih 30%, što je bilo ispod republičkog prosjeka. To se sve događalo na početku njegovog rada kao mladog liječnika i odrednica je koja pokazuje njegov daljnji put u pedijatriji, s osobitim smislom za uspješnu organizaciju i provođenje edukacije.

Specijalizaciju iz pedijatrije počinje zaposlenjem u Općoj bolnici u Splitu 1963. godine, a završio ju je 1966. i postao voditeljem Odsjeka za bolesti dojenčadi splitskoga Dječjeg odjela. Doktorat znanosti obranio je na Medicinskom fakultetu u Zagrebu 1976. s temom *Prilog poznavanju vrijednosti intramuskularne i peroralne primjene D vitamina u profilaksi rahitisa dojenčadi*. Naziv primarijusa stječe 1978., a 1980. godine Pedijatrijska sekcija Zbora liječnika Hrvatske imenuje ga subspecijalistom za zvanje pedijatra nipiologa. Završio je poslijediplomsko usavršavanje iz medicinske genetike na Medicinskom fakultetu u Zagrebu 1978./79. godine.

Od 1967. godine sudjeluje na poslijediplomskom studiju u Splitu za liječnike na specijalizaciji iz opće, urgentne i školske medicine. Bio je predavač u Srednjoj školi za medicinske sestre primaljskog smjera od 1966. i na Višoj školi za medicinske sestre od 1978. godine. Sudjeluje u nastavi od osnutka Medicinskog studija u Splitu Medicinskog fakulteta u Zagrebu 1974. godine. Za potrebe samostalnog fakulteta Sveučilišta u Splitu 1983. izabran je za docenta, a 1999. za izvanrednog profesora. Od 1988. do umirovljenja 2002. godine bio je predstojnik Klinike za dječje bolesti KBC-a Split. Prvi je pročelnik Katedre za pedijatriju Medicinskog fakulteta u Splitu te tu dužnost obnaša od 1997. do 2002. godine.

Godine 1982. tadašnje Udruženje pedijatara Jugoslavije podržalo je inicijativu organiziranja trajnih, godišnjih seminara poslijediplomskog usavršavanja na kojima bi se sudionici educirali o najnovijim spoznajama u etiopatogenezi, dijagnostici i liječenju pojedinih pedijatrijskih subspecijalističkih struka. Stručno vođenje seminara povjereno je prof. dr. Miru Juretiću i od 1983. godine pod nazivom *Proljetna pedijatrijska škola* održava se u Splitu. Prof. Livijo Balarin je organizacijski voditelj Škole od njenog osnutka, a od 1994. stručni voditelj zaključno s XX. održanim seminarom 2003. godine, te je potom sve do smrti stručni savjetnik Hrvatske proljetne pedijatrijske škole. Bio je organizator, voditelj, dobar duh do sada neviđene ovakve škole za edukaciju pedijatara, liječnika i medicinskih sestara, koja se sve do sada tijekom jednog tjedna u travnju održava u Splitu.

Objavio je mnoge stručne i znanstvene radove, sudjelovao na međunarodnim i domaćim kongresima i stručnim sastancima. Autor je više tekstova u sveučilišnim udžbenicima iz pedijatrije i korednik udžbenika *Pedijatrija* za više medicinske sestre. Uređivao je suplemente časopisa *Jugoslavenska pedijatrija* i *Paediatrica Croatica* koji su objavljivali radove pozvanih predavača Hrvatske pro-
ljetne pedijatrijske škole.

Bio je član Akademije medicinskih znanosti Hrvatske i više stručnih društava. Za svoj predani rad ispunjen istinskom humanošću primio je brojna priznanja i zahvale, među kojima su nagrada Začasnog člana Hrvatskoga liječničkog zbora, godišnja nagrada Županije splitsko-dalmatinske, nagrada grada Korčule za životno djelo te nagrada Hrvatskoga pedijatrijskog društva za životno djelo.

Profesor Livijo Balarin bio je aktivan sportaš i sportski djelatnik, zaljubljenik u vaterpolo. Legenda je Korčulanskog plivačkog kluba (KPK). Kao prvotimac navukao je vaterpolsku kapicu još daleke 1947. godine, kao sedamnaestogodišnjak, te je bio dugogodišnji kapetan vaterpolske momčadi. Upamćen je kao jedan od najzaslužnijih za ostvarenje više desetljeća dugog sna Korčulana i KPK-a, izgradnju zatvorenog bazena. Kao voditelj akcije za izgradnju bazena pred prepunim tribinama simboličnim bacanjem vaterpolske lopte u vodu 22. rujna 2012. otvorio je zatvoreni bazen u Korčuli. Volio je svoju rodnu Korčulu, a pamtit ćemo ga kao člana Kulturno-umjetničkog društva Moreška, gdje je dugo i nastupao u Moreški kao Crni kralj.

Profesor dr. sc. Livijo Balarin poučavao je i odgajao mnoge generacije liječnika i pedijatarata te je svima ostao u sjećanju kao izvanredan stručnjak, a iznad svega dobar čovjek. Ožalošćeni smo jer nije više među nama, a sretni smo što smo imali priliku živjeti, učiti i raditi uz njega.

Prof. dr. sc. Vjekoslav Krželj

